

ліада пзти сосз добрини, и пакз ще бжде не насытимо. Чудна работа! Человѣческото сѣрдце, което е толкова малко, а пакз немогатз да го насытатз толкова свѣтовны добрини: Отз това е паквно, какз дръго нищо не може да го насыти освѣнь единз Богз. Заради това казва и пророкз Давїдз: „Насыщѣ сѣмъ в негда пакитимисѣ слава твоя,“ (а)

И това е рай, и блаженство, което сичките благочестиви и преподобни человекы се надѣватз да полѣчатз, да гледатз Бога лице съ лице въ неизреченната онаа слава на Неговото великолѣпіе, да го любатз вѣчно, и да го иматз непрестанно въ сѣрдцата си, не каквото образы и сѣнки, щото се паклаватз на очите ни, и тѣтакси се пакз избѣватз или липсѣватз, но каквото огньо се соединява сосз желѣзото, и быка огненно и свѣтообразно, така ще да се прославляватз сосз Божественната негова слава, и ще да предстояватз на блаженната онаа Божїа трапеза, и ще да сѣдатз на царски престоли заедно сосз Хрїста спасителя нашего и съ него ще се веселатз: И това ще се рече: Рай. **В** неизреченная радость! кога ще избѣгнѣме отз това заточенїе, и отз таа свѣтовна тагота и да отидѣме тамо за да полѣчиме онова блаженство, което желае сѣрдцето ни съ него да сѣ насыти;

(а) псаломъ 51.